

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Ingrid Jespersens Skole. — Henrik Madsens Skole.

Brændpunktet

Udgivet af et Konsortium.

Nr. 8

15. April 1916.

5. Aarg.

William Shakespeare

„He was not of an age,
but for all time.“

Disse Linier skrev Shakespeares Ven og Kammerat Dramatikeren Ben Johnson (1574-1637) nogle Aar efter Shakespeares Død og Tiden har sikkert ikke gjort hans Ord til Skamme. Den 23. April 300 Aarsdagen for Shakespeares Død vil han blive mindet Verden over og hans pragtfulde Skuespil vil blive opført overalt, hvor der findes Skuespillere, der kan magte de betydelige Opgaver, der bliver stillet dem.

Det er desværre kun yderst faa Kilder, vi har om Shakespeares Liv. Til Trods for de store Anstrængelser, som Shakespeare Forskere lige til vore Dage har haft med at gennemstøve Arkiver, Bibliotheker, Kirke- og Retsprotokoller for at finde

selv det mindste Spor om Shakespeare, er der dog store Dele af hans Liv, hvorom vi ikke ved det ringeste med Sikkerhed, skønt man selvfølgelig igennem hans Værker kan læse en Del om ham.

Den 23. April 1564 fødtes William Shakespeare i den lille By Stradford on Avon i Warwickshire (se Artiklen andet Steds i Bladet) og blev døbt i Sognekirken den 26. April. Hans Fader, John Shakespeare, var Landmand og drev Forretning med Landbrugsprodukter. Han var en driftig og anset Borger, der paa Grund af sin høje Stilling i Byen fik Friplads for sine Sønner i Latinskolen, og William, som var den ældste Søn, kom 7 Aar gammel ind i Skolen. Her lærte han nu lidt Latin og mindre Græsk

Vor Frue Boglade

Shakespeare, enkelte Værker á 60 Øre

Samlede Værker fra 3 Kr. 50 Øre i Originalsproget

Nørregade 13.

Telefon 9612.

de største historiske Skuespil „Richard III“ og „Julius Cæsar“, og de bedste Lystspil „En Skærsommernats Drøm“, „As you like it“ og „Købmanden fra Venedig“. Han skrev baade i Elisabeths og James' Tid, men de bedste Stykker tilhører hans sidste Periode. I hvilken Orden Stykkerne udkom, vides ikke med Sikkerhed. I „The Tempest“ („Stormen“) (1611) synes han at tage Afsked med sin Forfattervirksomhed og sit Liv i London, og dette Drama er derfor af mange blevet regnet for hans sidste Stykke.

De Penge Shakespeare tjente paa sine Værker havde, han sendt hjem til Stradford, hvor han havde købt et Hus, og her levede han nu et stille Liv med sin Hustru til han døde den 23. April 1616. Han ligger begravet i Stradford Kirke, som indeholder en ikke videre vælgende Buste af Shakespeare. 1892 fandt man det Billede, der uden Tvivl ligner Shakespeare mest af de Malerier, vi har be-

varet; det er malet af William Droeshout og findes kopieret i Folio-Udgaven.

Shakespeares Virksomhed strakte sig kun over ca. 20 Aar, men i denne Tid fik han frembragt Mesterværker, som hverken før eller senere er blevet overgået af nogen Forfatter.

Til Trods for, at han kun havde gaaet i Skole fra sit syvende til sit trettende Aar, viser Shakespeare et Kendskab til Historien, til Retsforhold, til fremmede Lande osv., som er forbavsende, og raader over et Gløseforraad og har et Herredømme over Sproget, som mange Forskere kan misunde ham. Men først og fremmest hans Kendskab til Mennesket og hans Evne til at skildre Sjælstilstande, lige fra Fortvivelse og Vanvid, til Munterhed og Lystighed. Og det er væsentlig for hans Menneskeskildringer, at vi nu 300 Aar efter hans Død hylder ham over hele den civiliserede Verden.

T. S.

❧ ❧

Et Par Timers Jernbanerejse fra London ligger en lille venlig By i idylliske Omgivelser. Den er kendt i det mindste af Navn over den ganske Verden. Her saa William Shakespeare Dagens Lys i det smukke Bindingsværkshus med de spidse Gavle, som ganske vist nu har et stærkt oppudset Ydre, men hvis Indre er bevaret uforandret fra Shakespeares Tid. Det er nu indrettet som Musæum, med Bohave og Brugsgenstande fra Familiens daglige Liv og et Shakespeare-Bibliothek, hvori Originaludgaverne af hans Værker opbevares.

Det er imidlertid ikke det eneste gamle Hus, Byen ejer, og forskellige er de næsten alle. For den, der holder af skønne gamle Huse, er det en sand Øjenlyst at gaa ned ad Byens Hovedgade. Her ligger en Del morsomme gamle „inns“, her ligger „Harvard House“, erhvervet af Grundlæggeren af det store amerikanske Harvard Universitet; Stjernebanneret vajer fra den høje Frontespire og vinker hjemligt til de Hundreder af amerikanske Turister, der hver Sommer gør de smalle Gader usikre med deres „motorcars“. Skraas over for dette, ganske modsat i Bygningsstilen,

den lave lange Bindingsværksbygning, som husede Guild-hall og Skolen, hvor Shakespeare fik sin Børnelærdom, og som støtter sig til det solide Guild-Chapel med det lave, firkantede Taarn, — og der kunde nævnes mange flere. Lige over for Guild-Chapel laa, omgivet af dejlige Haver, Shakespeares Ejendom „New Place“, hvor han tilbragte sine sidste Aar, og hvor han lukkede sine Øjne. Af Huset er der egentlig intet tilbage, kun en malerisk, vedbenklædt Brønd staar endnu; den store Have er nu tilgængelig for alle, og med sine skønne Plantninger og Plæner er den nok værd at aflægge et Besøg. Her stod i ca. 150 Aar efter Shakespeares Død et Morbærtræ, han selv havde plantet.

Er denne lille By en Perle, saa vil ingen nægte at Indfatningen er den værd. Lige ind til Byen slynger sig Avons sagte glidende Vande, den stille, pilekranste Flod, den er lige henrivende, hvad enten Solstraalerne spiller paa den blanke Overflade eller Maanen svøber den i sit bløde Lys, — denne samme Maane, der spinder sit Eventyrslørs Sølvtroade om og gennem sidste Akt af „The Merchant of Venice“. Tæt ved Flodbred-

den ligger næsten Side om Side den smukke gotiske Kirke, der gemmer de jordiske Rester af det, der engang var William Shakespeare, og det i vor Tid opførte Teater, hvor Shakespeares Værker levendegøres hver April og August Maaned. Den lille maleriske By og den spejlblanke Flod — hvis Vand for Resten er slemt mudret — kan næsten lignedes ved et dejligt Eventyrlegetøj, der ligger paa en grøn Silkepude. Pudsen er de vidunderlige, idylliske, frodige Naturomgivelser, — bølgende Bakkedrag, vidtstrakte Enge, grønne Marker, og spredt over alt dette „hedgerows“ med de velkendte engelske „stiles“; de mange fritstaaende store

Træer med de smukt kuplede Kroner giver det hiele Præg af en mægtig Park. Strøet som smaa Buketter paa Pudsen ligger hist og her hyggelige smaa Landsbyer som f. Eks. Shottery med Anna Hathaway's gamle maleriske Hjem.

Det er ganske naturligt, at al denne Skønhed har staaet for Shakespeares indre Øje, naar som helst han skildrede Naturen i sine Værker; og at det for ham har været mere end et skønt Maleri, derom vidner det, at han i „As you like it“ lader den gamle Hærtug finde „tongues in the trees, books in the running brooks, sermons in stones and good in every thing“.

Agnès Hvidegaard.

En Førsteforestilling i Globe

Med Dr. phil. Karl Manzius Tilladelse aftrykker vi her et forkortet Kapitel af hans Bog: Engelske Teaterforhold i Shakespearetiden.

Klokken gaar til tre. Der er Travlhed og Spænding indenfor Globetheatrets høje Træmure.

Det er en Førsteforestilling, og man venter sig meget af det nye Stykke. Inde i Paaklædningshuset trækker Skuespillerne nervøst de nye, pragtfulde Klæder paa, sætter Parykker

paa Hovedet og sminker Kinderne. De unge Drengene, der har Kvinderollerne, spændes ind i snærende Korsetter og pyntes, sminkes og parfumeres trods nogen Dame, Suffloren og Sceneinspicienten farer geskæftigt omkring med Lister i Haanden og paasér, at alle Rekvissitter er i Orden, og Musikanterne stemmer deres Instrumenter.

Prologus er allerede færdig. Højtidelig gaar han op og ned i sin lange, sarte Fløjelsdragt,

som Prologen altid bærer, og mumler for sig selv de Indledningsvers, han skal fremsige.

Ude paa Tilskuerpladsen lyder en stadig tiltagende Summen og Brummen, isprængt med enkelte høje Raab af Kvinderøster. Man skelmer Ord som „Æbler! Nødder! Øl! Kanari-sæk!”

Prologus gaar ind ad den ene af de store Porte ind til den bageste Del af Scenerummet; Drapperierne, der skiller det fra den egentlige Scene, er trukne for, og han kigger ind i Huset.

Dernede staar de, hans Dommere, dernede i „Gaarden”, alle disse Læredrenge, menige Soldater og Matroser, blandede med Londons værste Bærme af Spillere, Lommetyve og Skøger, som, inden tre Timer er gaaet, vil have afsagt deres Topencedom over det Arbejde, hvori han har nedlagt hele sin fine Sjæls bedste Følelser og Tanker. For Prologus er det, som har skrevet det nye Stykke.

Og paa Tilskuerpladsen fyldes Loger og Gallerier med stately Damer og Herrer. Herrerne i kostelige Dragter af Silke og Fløjl, med gyldne Kæder paa Brystet, stive spanske Pibekraver om Halsen, fine Kniplingsmanchetter for Hænderne, højpullede Hatte eller lave Baretter med vajende Struds-

fjer: Damerne endnu mere prægtige, snørede i de lange, spidse Korsetter, med de uhyre Ærme-puffer, de opstaaende Kniplingshalskraver, med Perler i de højt opsatte Haar eller i Parykkerne — thi som oftest forslog Haaret ikke til den Tids Frisurer — funklende Ringe i Ørerne og paa Fingrene, Handsker med guldbroderede Navnetræk, med Ansigter, der lyser i hvid og rød Sminke, medens hele Figuren dufter af kostbar Parfume.

Ansigtet faar man dog ikke at se paa dem alle, thi de fleste af de anstændige Damer er maskerede, og et broget, men besynderligt Indtryk gør det at se Logerne fyldes af disse mangefarvede Masker, nogle voks-gule, andre rødbrune, kulsorte, græsgrønne, kirsebærrøde eller abildgraa, hvorigennem Øjnene skinner mystisk, medens de juvelbesatte Hænder bevæger de sorte Strudsfjervifter.

Huset er fuldt. Skuespillerne er paaklædte. Kun Burbage og Prologus er sorte. De fleste af de andre er lige saa brogede og lige saa pragtfulde som Tilskuerne i Logerne. Prologus retter paa sin sarte Føjelsdragt og ser i Vejret op til Musikanterne, der staar beredte med Trompeterne tør Munden. Han giver Signat, og udover Teatret

skingrer den første Fanfare. Alle ser op, man ordner sig, sætter sig til Rette, Kortspillerne i Parkettet skynder sig at blive tærdige med det sidste Spil, inden Stykket begynder. Nok en Fanfare. Snakken og Larmen begynder at tage af. Æblepigerne og de andre Sælgere holder op at raabe. Kortspillerne sætter den sidste Trumf i. Endnu en, den tredje og sidste. Alt er stille: alle Øjne rettede mod Drapperiet.

Der bag ved staar Prologus, rank men med tørre Læber og skælvende Hænder. Han bider Tænderne sammen. „Skal jeg i Dag kunne tæmme det mangehovedede, stirrende Uhyre derude,“ mumler han, river Drapperiet rask til Side, træder frem, rolig og smilende og bøjer sig for Mængden.

„Det er Shakespeare! se, Shakespeare!“ hvisker man rundt om, og Stjerne i det sære Navn hvisler som en Susen gennem Huset.

Shakespeare fremsiger med den Ynde og Anstand, som er ham egen, Indledningsversene og gaar langsomt ud, fulgt af sine Venners Bifald.

Pludselig skingrer Trompeterne og tordnende Kanonskud skræmmer Tilskuerne op. Fra Scenen lyder Versene:

„Prins, hvad betyder dette?“

og Bourbays Røst svarer skærende og bittert:

„At Kongen holder Svirelag
inat
og tager sig en Rus, og raver
ør,
den pralende, opskudte Padde-
hat;
og for hvert Drag, han skyller
ned af Rhinskin,
udskyder Paukens og Trompe-
ten Klang
hvor drabelig han drak.“

Og Shakespeare smiler. Han kommer til at mindes de lystige Historier, hans gamle Kammerat, William Kemp, fortalte ham om den fordrukne Dannerkongen Frederik II. og Festerne paa Kronborg og i Helsingør . . . . men nu er det Tid, nu skal han ind — — — Saa bryder Bifaldet løs. Akten er ude.

Det er Mellemakt. Støjen og Snakken har rejst sig igen. Æblepigerne skriger paany, som om Hamlet aldrig havde mistet sin Fader. Kunstdommerne diskuterer og kritiserer, Damerne koketterer, og Pøbelen drikker Øl. Hist og her sidder en enkelt og tænker stille paa, hvad han har hørt og set.

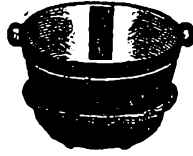
Fortsættes.

Udstyr
for Spejdere.

Bøgelund-
Raadhusplads 2.

Skarpe
Lommeknive.

Jensen,
Helmershus.

HUSK

**Skolens
Boghandel**

Johs. Marcker - Aaboulevard 9
(Hj. af Jac. Dannefærdsvej 2).
Telf. 8353.

Kollegiehæfter, Oktav 96 Sider 10 Øre.
— Kvant 72 - 15 -

C. P. Lauritzen & Co.

Vesterbrogade 30

1. Kl. Herreekvipering og Skræderi

— Moderate Priser —

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.
Fotografier fra Kr. 2,00 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper
og store Billeder meget billigt! — Aabent Søndag og Hverdag fra 9—7.
Emil Clausen.

Husk

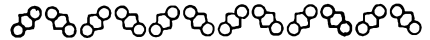
**Skolens
Boghandel.**

H. A. Sølling:

H. C. Ørstedesvej 42.
(Hj. af Forchhammersvej.)

Telf. 2 3 4 0.

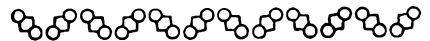
Stort Lager af Skolebøger og Skole-
rekvisitter til Henrik Madsens Skole.

G. C. Gravesen,
Boghandler.

:: Nordre Frihavnsgade 1. ::

Lager af alt, hvad der bruges paa Skolen.

Redaktion: T. Salicath, Sølvgade 26, Telf. Palæ 701y.

Aage Hansens Bogtrykkeri, Nørregade 45.